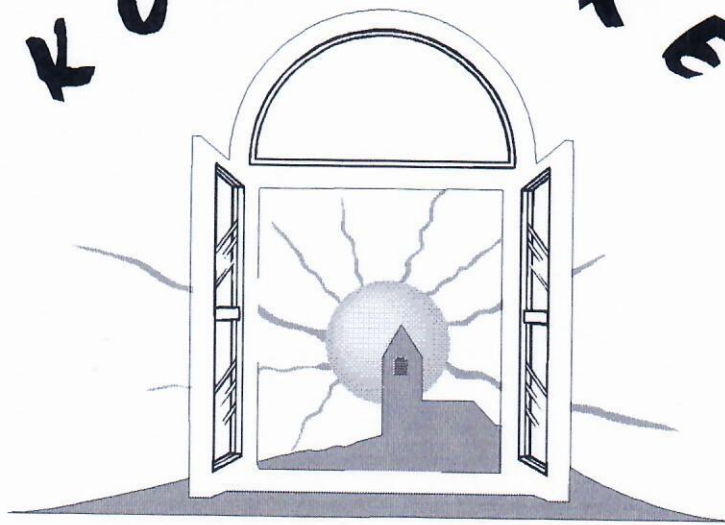

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 8

Číslo 1

Březen 1999

Cena 10,- Kč

OBSAH :

Úvodník (2)

Informace z radnice (3)

Příspěvky, polemika (5)

Zprávy ze školy (11)

Kultura (13)

Světlo do historie (14)

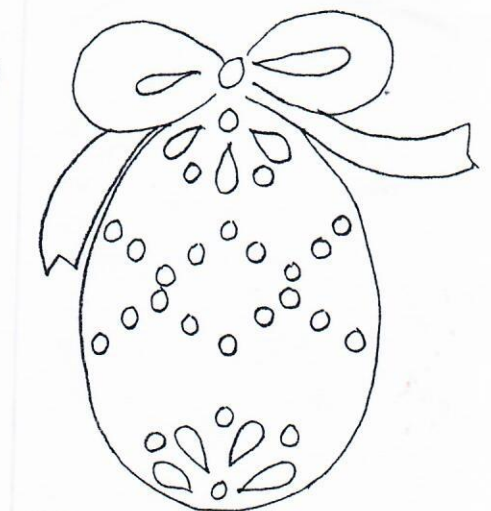
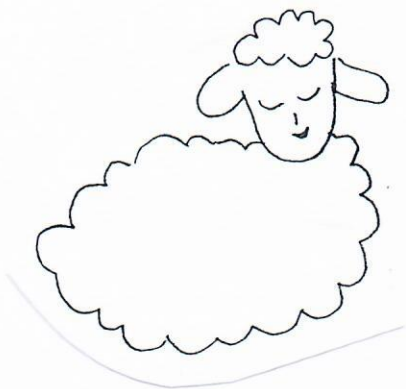
Společenská rubrika (15)

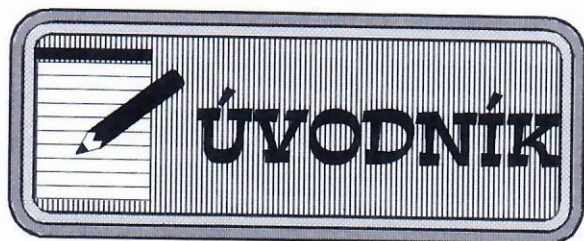
Na poslední chvíli (16)

Štěbetání (17)

Slovo na závěr (19)

Písničky z Kobeřic a okolí (21)

CHYSTÁ SE SJEZD RODÁKŮ

Rodáci, to je pouto i kus historie obce, její paměť a možná i budoucnost. Snad není nikoho, kdo by se rád, alespoň jednou, nepodíval tam, kde prožil kus svého života, nezašel na místa, která měl rád, nevyhledal přátele, spolužáky, kamarády či svoje lásky. Čím je člověk starší, tím spíše ho srdce táhne do oněch míst, jež se mu v paměti zjevují čím dál častěji. Ještě alespoň jednou!. Jedinkrát!

Kvůli přátelům, kvůli vzpomínkám jsou lidé ochotni přijet třeba až z jiného konce světa. A nepřivezou jenom sebe, přivezou také něco nového, kus svého životního osudu, poznatky, které mohou být užitečné i pro nás. Možná, že se sami poučí, možná poradí, možná budou chtít prohloubit vzájemný kontakt či pouto. V každém případě takové setkání patří k životu, který bez něj je o mnoho chudší a prázdnější. Neboť život bez přátel i minulosti nemá budoucnost.

Takové setkání je mimořádná událost, která se nekoná každý rok. Naposled se zde setkali rodáci před devatenácti lety, v roce 1980. To setkání příští by mělo být zvlášť významné. Vždyť ho chceme uskutečnit v jubilejním roce 2000. Proto již teď se musíme připravovat. Nejen na radnici, v zastupitelstvu, ale všichni. Taková událost by měla být každopádně věcí nás všech, bez ohledu na věk či postavení. Budeme chtít ukázat, jak

tady žijeme, co jsme dokázali, jak se umíme bavit, jak jsme pohostinní, co všechno ještě chystáme. A problémy? Ty snad dokážeme vyřešit sami.

Pro program sjezdu rodáků v některém letním měsíci roku 2000 byla ustavena komise, v jejímž čele je místostarostka paní Zdena Hrabovská. U ní se sbíhají veškeré informace a nápady, ona také vítá každou nabídku na spolupráci a pomoc. Té bude potřeba obzvláště, protože práce to bude hodně. Všechno musí být pečlivě připravené a sladěné, proto také ten předstih. Vždyť s rokem 2000 jsou spojena mnohá jubilea, o nichž se píše na jiném místě.

Věřím, že příprava této události bude pro většinu z vás námětem k zamyšlení, k tomu, že takovou událost vezmete za svou, že bude také věcí vaší cti. Proto také věřím v mnohé vaše nápady, zkušenosti i ochotu spolupracovat s těmi, kteří takovou akci vzali na svá bedra. V tomto smyslu totiž není malých obcí, mohou být jen "malí" lidé.

JS

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Rozšíření místní komunikace Újezd I. a Újezd II.

Z důvodu zájemců o výstavbu rodinných domů dle územního plánu obce v těchto lokalitách je nutné vypracovat projekt inženýrských sítí (plyn, vodovod a kanalizace) a následná úprava vozovky. Z nabídek, které byly OÚ doručeny bylo schváleno zadání projektové dokumentace výstavby komunikace ing. Vlastě Malé.

Schválení prodeje pozemku ve vlastnictví obce

Pozemek parcelní číslo 771/1 o výměře 2507 m² (lokalita Kratiny) byl odsouhlasen k prodeji p. Leoně Tupé. Pozemek je prodán za účelem výstavby rodinného domu výše uvedeným zájemcem.

Stavební komise informuje

V současném volebním období pracuje stavební komise ve složení :
Milan Píták - předseda, Viktor Svoboda, ing. Petr Baják, ing. Vladimíra Hanousková, Antonín Píták a Josef Malafa.

Komise se zatím sešla dvakrát a projednávala několik podnětů a žádostí z řad občanů. Vesměs bylo žádostem vyhověno. Pouze v případech, kdy bylo požadováno povolení stavebních prací ve větším rozsahu, byli občané odkázáni se svou žádostí na stavební úřad ve Slavkově u Brna.

Dovolujeme si na tomto místě upozornit, že dle § 86 stavebního zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších platných předpisů (úplné znění vyhlášení pod č. 197/1998 Sb.) je vlastník stavby "... povinen udržovat stavbu v dobrém stavebním stavu, tak aby nevznikalo nebezpečí požárních a hygienických závad, aby nedocházelo k jejímu znehodnocení nebo ohrožení jejího vzhledu a aby se co nejvíce prodloužila její užitelnost."

V souvislosti s nadcházejícím sjezdem rodáků obce Koberice u Brna bude stavební komise (ve spolupráci s komisí pro životní prostředí) dbát zejména na dodržování výše uvedeného ustanovení stavebního zákona. Není samozřejmě v našem zájmu někoho zbytečně šikanovat, ale domníváme se, že by mělo být v zájmu nás všech, aby naše obec dobře vypadala. A především v zájmu každého vlastníka nemovitosti by měl být její dobrý stav i vzhled.

Současně doufáme, že občané pochopí, že některé záležitosti není možné vyřešit obratem ruky pouze změnou složení komise. Pokud se něco táhne již více let, nelze očekávat náhlou změnu stavu. Zákony se zase tak často nemění a jsou závazné pro komisi současnou stejně tak, jako byly závazné pro komisi předcházející.

Milan Píták

Z jednání komisí při OÚ

Zemědělská :

Komise zemědělská pracuje ve složení :

Jindřich Gale ml. - předseda, Vojtěch Matyáš, Petr Fries.

Projednání žádosti Ministerstva zemědělství ČR - územní odbor Vyškov ve věci provedení vytipování viničních tratí v katastru naší obce. Předpokladem je, aby všechny kvalitní viniční tratě na území ČR byly odpovědně vytipovány, zaevidovány a postupně za finanční pomoci státu vysázeny. U takto správně a s plnou odpovědností vybraných viničních tratí bude následně provedena kategorizace v souladu s požadavky EU.

Vytipování viničních tratí spočívá ve výběru pozemků, na kterých je, nebo by mohlo být pěstování révy vinné co nejuspěšnější. Vybrané a zakreslené viniční tratě budou konzultovány s odbornými pracovníky ÚKZÚZ - oddělení vinohradnictví ve Znojmě a následně odsouhlaseny a potvrzeny. Tím bude dosažena a splněna nová podmínka k poskytování dotace na obnovu vinic. Státní dotace budou v budoucnu poskytovány jenom na vinice vysazené v předem stanovených a ÚKZÚZem odsouhlasených viničních tratí.

Jindřich Gale ml.

* * * * *

Životní prostředí :

Složení komise :

Ivan Musil - předseda, RNDr. Zdeněk Ondráček, Jaroslav Svoboda, Zdeněk Jedlička, Radek Slabotinský.

1. Nedodržování vyhlášky č. 2/92 obce Kobeřice u Brna - porušování § 2 - údržba vzhledu a technického stavu budov.

V obci bylo vytipováno 40 objektů (domů), jejich majitelé nedodržují citovanou vyhlášku. Komise se rozhodla osobně projednat s majiteli objektů stav těchto budov a přimět je k nápravě. Pokud nebude využito ze strany občanů této formy navrhne komise přísnější řešení.

2. Neplacení poplatků za stočné. Komise doporučuje zaslat dlužníkům dopis, v němž budou vyzváni k úhradě dlužné částky. Poplatek stočné není ve vyhlášce obce označen jako *poplatek za odvod vody*, ale jako **daň na údržbu a výstavbu kanalizace**. V případě, že dlužníci ani po výzvě neuhradí svůj dluh, bude přistoupeno ke zveřejnění na úřední desce OÚ a jako poslední krok provedení exekučního rozhodnutí.

3. Prodej pozemku.

Jedná se o doporučení prodeje pozemků ve vlastnictví obce - lokalita "Pod mlýnským" p. RNDr. P. Szufnarowskému, za účelem výstavby vodní nádrže.

4. Vybudování záchytné nádrže. Komise doporučuje zámysl obce vybudovat záchytnou nádrž v prostoru zvaném "Rybniček", jako ochranu před záplavami.

Ivan Musil

VZPOMÍNKA NA OSVOBOZENÍ A LÉTA VÁLEČNÁ

Dne 25. dubna 1945 se po předchozích bouřlivých dnech objevilo podivné ticho. Jen tu a tam zaštekaly strojové pušky. Kolem 14 hodiny se objevila v obci u domku čp. 159 (u Cenkoveho v Chaloupkách) první skupina ruských vojáků a postupovala nahoru Chaloupkami, které předtím utrpěly bombardováním. To už se však Rusové objevili ve Vrchní ulici. Občané vybíhali a vítali je. Objevila se i slivovice, což nechávalo následky. Sláva z osvobození však netrvala dlouho. K večeru byli Rusové opět vytlačeni zpět Němci, kteří intenzivně hledali Rusy a partyzány. Byly to dramatické chvíle. Zapálené stodoly nedovolili hasit a u domu č. 1 ve Vrchní ulici přinutili zachránce ulehnout do příkopu v nejistotě, co s nimi bude. Řada mužů na prahu osvobození mohla položit své životy. Situace se však měnila každou chvíli a Rusové kolem 3. hodiny ranní začali vytlačovat Němce k Nížkovcům. Teprve kolem 6. hodiny se ve Vrchní ulici objevili partyzáni, prohlašující, že bez nich by k osvobození nedošlo. Za pomoci občanů se podařilo zajmout jednoho z Němců, který byl u zásahu proti lidem hasícím stodolu. I když Rusové to nechtěli, místní lidé přiměli ruského důstojníka, aby ho popravil. Byl zastřelen v kulometném hnízdě u kovárny ve Vrchní ulici a tam také zahrabán. Němci ještě před útekem stačili pohřbít tři své mrtvé. Stalo se tak před kostelem, v pravém rohu před věží. Na daném místě vztyčili tři dřevěné kříže s nápisy, které farář Planita přepsal do matriky. (Tito mrtví byly v roce 1995 exhumovány Sdružením z Kasselu a jejich neidentifikované ostatky uloženy u Památníku obětí druhé světové války v Brně, pozn. red.). Koncem května však dva

kříže zmizely a když farář vyzval při mši věřící, aby se občané nemstili mrtvým, když předtím je krmili a milovali se s nimi, zmizel i kříž poslední. V období osvobozování přišlo o život několik občanů, v boji však pouze dva. Řada občanů byla také zraněna, někteří jenom díky své zvědavosti. Několik rodin při ostřelování Chaloupek a Kedlét ruským dělostřelectvem přišlo o střechu nad hlavou, řada stodol a hospodářských stavení ve Vrchní ulici a na Újezdě shořela.

Bylo však po válce a radost z osvobození byla veliká, i když se objevovaly první rozpaky. Ne vždy se lidé chovali hrdinně. Našel se dokonce jeden, který na prahu války neváhal "prásknout" své bližní, kteří, nebýt statečnosti a pozornosti vrchního poštmistra z Brna, by možná tehdy nebyli mezi živými. Zajímavé, že o životy druhých se nestrachoval, o sebe však "důsledný poctivec" strach měl. Raději se nepodepsal. I to patří k méně známé stránce tehdejší války. Proto udavačský dopis přetiskujeme v plném znění celý.

Státní policii ve Vyškově

Dovoluji si Vám oznámiti, že v obci Kobeřicích u Slavkova jsou lidé, kteří mají zásoby cukru, látek, obilí, sádla na několik let.

Jsou to :
Rudolf Stanislav Kobeřice má skrýš, kterou prováděl
Josef Knesl z Kobeřic. Ten prozradí, kde skrýš je.
Antonín Chromeček Kobeřice, má též zásoby vína.
Jakeš Karel lesní hajný Kobeřice, skrýš v komoře na půdě.
František Urban starosta Kobeřice, skrýš na půdě (dva

štíty).

Arnošt Urban statkař Kobeřice má několik vagonů obilí. Zabíjel po dvou prasatech, pouze z 1 odváděl sádlo.

Kliment Hradil rolník Kobeřice, prodává luštěniny, mák za přemrštěné ceny.

Alois Žilka rolník Kobeřice, má bedny mýdla, sudy petroleje. Fazoli šrotuje pro dobytek.

Josef Horák rolník Kobeřice, zásoby látek.

Ouda Petr má zásoby v sýpce na půdě, vlastní stroj na šrotování a šrotuje na něm několika sedlákům ječmen, kukuřici a luštěniny.

Milis Stanislav Kobeřice, má zásoby látek.

Lebeda Kašpar Kobeřice, má zásoby ve výměnném domku a prodává obilí pod rukou.

Vystavil Alois Kobeřice, zásoby v komoře na půdě. Prodává židům do Slavkova vajíčka a máslo.

Čech Kašpar obchodník Kobeřice, provádí řetězový obchod s látkami, které má uskladněné u své provdané dcery v Přerově a pak je prodává bez lístků za vysoké ceny. Zásoby cukru a bedny mýdla má schovány u provdaných dcer. 1. za Jedličku Jiljího sousedící s jeho obchodem a 2. za Jaroslava Bajáka Kobeřice.

Kachlíř Filip Kobeřice, má zásoby látek, cukru, nezdaněného vína.

Žilková Františka Kobeřice, má zásoby látek, cukru, obuvi.

Divácká Františka Kobeřice, má zásoby látek, obilí.

Jedlička Petr Kobeřice, má zásoby látek.

Šimáček Cyril Kobeřice, zásoby obilí, sádla.

Dále jsou zde střelci polní, kteří mají 2 až 3 pušky brovníky, které neodevzdali.

Jsou to :

Vystavil Alois - brokovnici, kulovnici, flobertku

Milis Jaroslav - brovnik, kulovnici, brokovnici

Divácký Jiljí - brovnik, brokovnici

Krahula Ferdinand - brokovnici

Oslík Arnošt - kulovnice, 2 brokovnice, flobertku

Hudec Jan - brokovnici, kulovnici

Urban Arnošt - brokovnici, brovnik

Urban František - brokovnici, brovnik.

Skoro všichni mají své radio a poslouchají zahraniční rozhlas. U všech zde vypsanych je potřeba udělat pořádnou prohlídku a jejich zásoby zrevidovat. Obecní strážník Pitron Antonín zadržel po bývalé Č.S. armádě odevzdané obleky a boty, které nosí a ostatní již rozprodal. Podepsati se nemohu poněvadž by mě stihla jistá smrt. Nebudete-li brát zřetel na to do 3 dnů, že je to anonym budu psát na gestapo do Brna.

Váš oddaný přivrženec !

Tyto údaje byly volně zpracovány podle farní kroniky. Záznamy jsou podstatně obsáhlejší a předpokládáme, že se k nim ještě vrátíme, neboť poskytují také jiný pohled než jsme byly zvyklí slyšet. To neznamena, že je to stanovisko redakce, naopak bychom byli rádi, kdyby nám byly poskytnuty i další údaje než jen ty, které známe ze subjektivně laděné kroniky či partyzánského oddílu Olga. Děkujeme za pochopení.

redakce

* * * * *

VÝROČNÍ JEDNÁNÍ HASIČŮ

V zaplněné místnosti obecního úřadu proběhla v pátek 29.ledna 1999 výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů. Vedle starosty obce ing. Jiřího Slabotinského, CSc. mohli hasiči přivítat na svém výročním jednání i ředitele Hasičského záchranného sboru okresu Vyškov pplk. Antonína Němčanského, velitele požární stanice ve Slavkově u Brna kpt. Ladislava Nečase a člena výkonného výboru okresního sdružení hasičů ve Vyškově pana Bohuslava Kopečka. Přítomna byla i řada dalších pozvaných hostů a rodičů mladých hasičů. Obsáhlou hlavní zprávu o činnosti sboru v uplynulém roce přednesl jeho velitel p. Zdeněk Ondráček st.. V závěru rozsáhlé diskuse převzali z rukou starosty sboru a zástupců okresu ocenění své práce některých členové sboru a čtyři mladí hasiči, kteří v loňském roce dosáhli osmnácti roků, převzali nové členské průkazky činných členů. Nechyběla ani malá tombola a již tradiční vystoupení mladých hasičů. V něm se mladí hasiči pochlubili se svojí celoroční činností. Toto vystoupení bylo doplněno hrou na flétnu. Petr Salajka zde zahrál hasičům známou písničku "Co jste hasiči" a Anička Kreutzerová zahrála

skladbu Vlasty Redla "Sbohem frajářčko".

Zdeněk Ondráček ml.

* * * * *

HASIČI

Uvidíš-li oheň plát, volej hned stopadesát. Hasiči hned vyjedou, k Tvému domu přijedou. Po žebříku rychle chvátá, hasič do osmého patra. Jediný je jeho cíl, aby všechny zachránil. Při ohni i záplavách, při živelních pohromách, na místě vždy hasič je, se vším zlým on bojuje.

Jak ten čas nám rychle letí, jak když vítr žene smetlí. rok utekl, je zde další, všichni jsme zas trošku starší. I nám to ubíhalo, někdy se vše nestíhalo, přesto jsme se učili, odborky si plnili.

V únoru jdem ve sněhu, tam k rybníčku malému, v Křestánovském údolíčku, zastavíme u pomníčku. Hajného zde zastřelili, pytláci co pytláčili, však i v naší dnešní době, nejsou lidé dobří k sobě.

V březnu-měsíci požární ochrany vyhlášena je soutěž o ceny, kdo namaluje lépe hasiče, nebo o nich povídku napíše.

První duben - na apríla, siréna se rozeznívá, ve vinohradech tráva hoří, pospěšte si lidé dobří.

Hasiči se rychle sjeli, i my jsme jim pomáhali, oheň jsme včas udusali, džberovkou ho postříkali. Předtím jsme však nelenili, do hasičky papír nanosili, do Heršpic pak odvozili, peníze jsme utřžili.

V květnu potom do Kroužku, jedem cvičit na zkoušku, jak umíme útočit, přes překážky přeskočit.

Opět se nám zadařilo, vyhráli jsme co se dalo, Olin ceny vybírá, očima to nestíhá.

Přinesl nám roládu, nebudeme o hladu, Zdeněk radí, když šel znovu, vyber pěknou, věcnou cenu. On však myslí na slávu, přines štanglu salámu, pak se o nás všude praví, Kobeřáci nenažraní.

K tomu ještě překvapení, další pěkné umístění, když v přeboru jednotlivce, věřit se nám ani nechce. Naše Lenka zvítězila, sama tomu nevěřila, je mistryní v okrese, druhé místo nesnese.

Zprávu TV NOVA vzala, na teletextu ukázala, na straně stopadesát, to nás může jenom hřít. Za krátko pak ve finále, v Rousínově rozbíháme, boj o postup do oblasti, je to ale trochu k zlosti. Dva nejlepší útoky, nezdařené štafety, na vítězství nestačili, druzí jsme se umístili. To nevadí jedem dále, v docházce se předbíháme, kdo je lepší, já či on, je to pane pěkný shon.

Docházka a součet bodů, poslušnosti trochu k tomu, Anka s Jendem zvítězili, nás ostatní porazili. Přes prázdniny pohov máme, inspiraci načerpáme, po hodech se sejdem, do Slatiny jedeme.

Ve štafetě jsme zde třetí, potom ale útok letí, dva pokusy bez chyby, první místo máme my. Pak do místní zbrojnice, hladní jsme jak štěnice, dobrý klobás s rohlíkem, domů jedem s pokřikem.

Na Rohlece stavíme, skluzavkou se vozíme, hranolky a zmrzlina, do peněz lézt začíná. V říjnu dvacátého osmého, svátek národa celého, oslavujem republiku, sešli jsme se u pomníku.

Uctíváme legionáře, ohňostroj nám jasně tváře, ve škole jsme zaspívali, na výstavě vzpomínali. Pak zas pilně cvičíme, vážem uzly, střílíme, ovazujem koleno, skáče me i na lano.

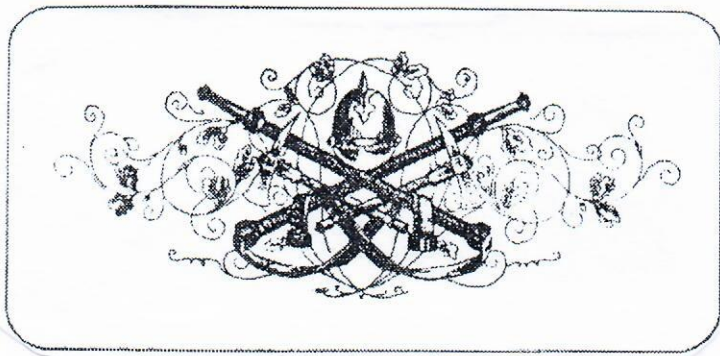
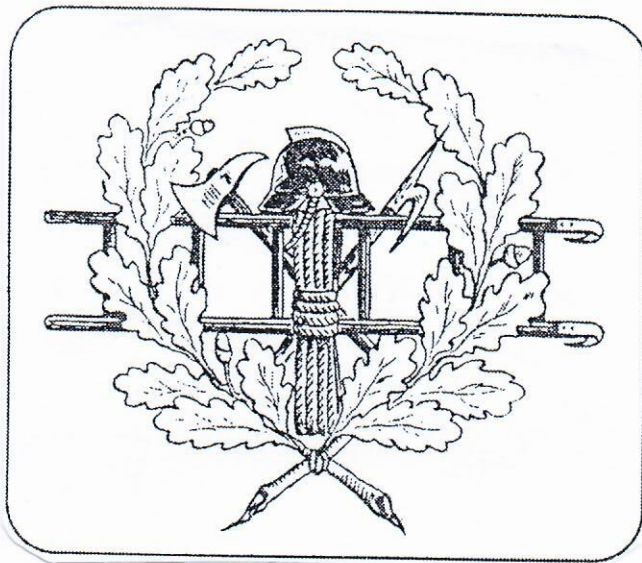
To se zase závod chystá, naše účast je zde jistá, znají nás již v okrese, kdo nás vidí, bojí se. Do Drnovic jedeme, rozhodčí si vezeme, vše se točí kolem startu, obdivují naši partu.

První hlídka startuje, druhá za ní debluje, v cíli jsme však druzí, to nás trochu mrzí. Na vánoce dlouhé noce, o to zase kratší den, neskládáme ovšem ruce, do Heršpic si zajedem.

Dobrá soutěž, pěkné ceny, ty jsou zde však pro jiné, soupeř zůstal poražený, my se přitom bavíme. Druhý den se těšíme, do Lísně to míříme, na hasičské učiliště, podívat se na cvičiště.

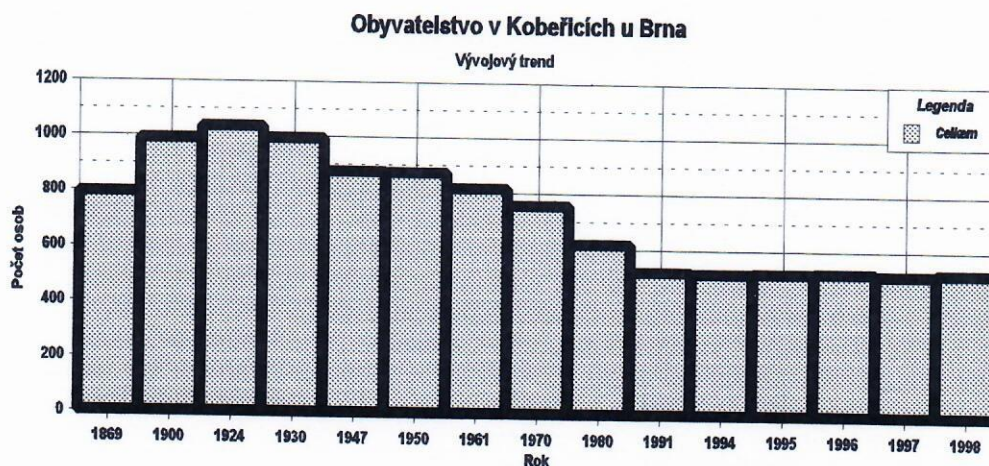
Vozíme se v plachtě dolů, procházíme shora dolů, nechyběla pohádka, o hasičských šmoulátkách. Potom dole v polygonu, musí každý ohnout hlavu, to je výcvik, to je řád, jedem domů, máme hlad.

A je tady konec roku, do nového jdeme teď, stůjme všichni bok po boku, pohov, pozor, přímo hled.

VYTVÁŘET PODMÍNKY PRO VÝSTAVBU ČI NE?

Není to tak dávno, co jsme se vůbec poprvé zamýšleli nad stavem obyvatelstva obce. Bylo to alarmující zjištění a není na škodu si ho připomenout. Uvádí ho graf v tomto textu. Lze

vypozorovat, že za tzv. první republiky měl počet obyvatel stoupající tendenci, která se s nepatrnými výkyvy udržela až do konce války. První pokles obyvatelstva je zaznamenán po roce 1947, kdy řada lidí začala odcházet do území po vysídlených Němcích. Tato první vlna je následována po roce 1950 trvalejším sestupným trendem, který vyvolala kolektivizace a s ní spojená změna charakteru celé společnosti. Obyvatelstvo se přesouvá do měst, zejména mladší a s poklesem počtu obyvatelstva začíná vesnice stárnout. Po roce 1980 nabývá tento trend dokonce hrozivých rozměrů, které vedly k tomu, že během 10 let poklesl počet obyvatel o 100. Pokud by tento trend pokračoval, znamenalo by to, že během 40 let by obec téměř zanikla. Nebylo by to poprvé. Dokonce v období výrazného poklesu byla jen místní částí Slavkova u Brna.

Znovunabytá samostatnost po roce 1990 zastavila tento pokles a až do současnosti se daří udržet stabilizovaný stav. Je to stav velice nejistý a neodpovídá předsevzetím volených zástupců obce již po tři volební období. Tlak na chalupaření je veliký a vzhledem k tomu, že obec nemá žádné bytové jednotky, je za stávajícího stavu vše pouze v rukou majitelů nemovitostí. Ty v drtivé většině zajímá především finanční efekt, kterému je cizí jakýkoliv patriotismus, natož rozvoj obce. Dokonce to jde tak daleko, že svůj "drahokam" nechají chátrat tak, že budou rádi, když zaplatí za odklizení.

Mnohokrát už bylo napsáno, že obec se může rozvíjet jedině tehdy, když v ní žijí lidé, kteří jsou s ní bytostně spjati. Tedy trvale žijící, nikoliv chalupáři. Na počtu těchto lidí závisí, jaké budou příjmy obce, jaká bude její budoucnost. Ta patří především mladým a pokud možno podnikavým, takovým, kteří se nebojí rizik a jsou ochotni obětovat se pro lepší vizi obce. Aby tak mohli činit, musí zde především bydlet. Musí zde zapustit kořeny, aby jejich snažení přineslo ovoce. Jak, když možnosti soukromí majitelé vytvářet nebudou?

Jestliže má být zastupitelstvo odpovědné i za budoucnost obce, musí se o ni také postarat. Hledat i ve zdánlivě neřešitelných problémech skulinu možnosti, kterou lze rozšiřovat i s tak malým finančním kapitálem a majetkem vhodného katastrálního území, jaký obec má. I za cenu toho, že to bude bolet, že se nepodaří naplnit jiné, rovněž naléhavé požadavky. Jsou - li to takové, že neohrožují bezprostředně pokles finančních zdrojů obce, pak budou muset počkat. Výstavba by měla mít přednost.

První kroky již byly udělány. Proběhlo výběrové řízení na vypracování projektu infrastruktury v místech potenciální zástavby na Újezdech I a II, byl získán souhlas majitelů na odprodej části

pozemků na rozšíření komunikace, je zadáno zaměření těchto částí, dopracovává se systém okruhování elektrické sítě v dané lokalitě, posílení vodovodního řádu, probíhá jednání o odprodej státních pozemků obci, připravuje se nabídka na odprodej těchto pozemků potenciálním stavitelům a co víc, obec je s pomocí státu ochotna, a už o to požádala, vytvořit fond na obnovu bytů. Nebude to však zadarmo, jenom vybudování vozovky a sítě "přijde" obec na 5 milionů korun. Stojí to vůbec za to, když v "dědině" je tolik dalších problémů?

Stojí. Stojí, protože to jinak nejde. I ta zátěž nemůže však jít pouze na vrub obce, ale kromě hledání možných účelových dotací musí nést náklady i ti, kteří se rozhodnou stavět. A musí být jedno, zda to bude na obecních pozemcích či soukromých. Obec na sebe vzala pouze riziko jediného investora, který však není sponzorem, ale hospodářem, jenž musí investovat tak, aby mohl pomáhat i dalším.

Jiří Slabotinský

* * * * *

NAŠE FOTBALOVÁ OMLADINA

Naši žáci hrají v okresní soutěži skupinu "C", která má devět družstev. V podzimní části soutěže sehráli tedy osm utkání, z toho na domácí půdě hráli pouze třikrát. Hostovali v Bošovicích, Vážanech nad Litavou, Lovčičkách, Otnicích a Milešovicích. Přístup žáků k jednotlivým zápasům byl vcelku zodpovědný. Ke konci podzimní části soutěže se však projevila značná nemocnost hráčů, takže jsme nakonec skončili na osmém místě tabulky.

Jsme rádi, že se podařilo zajistit, aby utkání hraná na domácí půdě probíhala v neděli dvě hodiny před úředním začátkem zápasu mužů. Ten, kdo má zájem, může se přijít podívat na naše žáčky, spojit nedělní sportovní odpoledne a tak shlédnout dvě utkání.

V současné době máme registrovaných dvacet hráčů, z toho dva vůbec nechodí ani na tréninky ani na zápasy. Tudíž můžeme počítat s 18ti hráči. Z uvedených osmnácti hráčů jsou tři hráči nejmladší (ročník 1991-1992) a mají vyřizeny průkazky nově. Budou tedy teprve své první hráčské zkušenosti získávat.

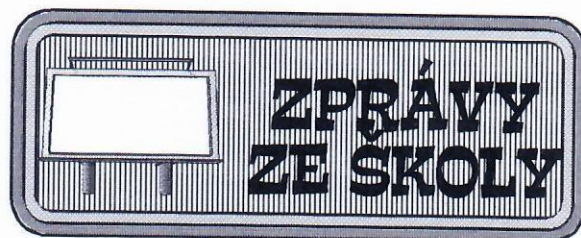
Chtěli bychom upozornit na stále stejnou otázku trenérů žáků. V současné době jsou trenéři dva - **Milan Piták** a **Naum Mitrusis**. Častokrát je nad lidské síly, abychom se dostavili k tréninkům i zápasům. Dnes totiž v zaměstnání nikoho nezajímá vaše mimopracovní činnost a že máte trénink nebo zápas. Tudíž bychom uvítali, kdyby k nám přibyli další trenéři z řad tatínků, dědečků, strýců a podobně.

Jarní přípravu mužstva jsme zahájili v sokolovně, takže případní ochotní zájemci o trénování mohou kdykoliv přijít a pomoci nám.

Sportu zdar a fotbalu zvláště.

*Milan Piták
trenér družstva žáků*

Věra Hradilová

JAK SE VŠICHNI SEŠLI

Pepík s Frantikem a s Verunkou si hráli na schovávanou. Verunka pikala v koutě na dvorku, Frantík vlezl do sudu a Pepík za kotel. Ale na dvorek přišel sedlák, který na sud připevnil viko a sud odkutálel na ulici. Franta bušil, křičel, ne prostě se chtěl dostat ven, ale zatím co Verunka našla Pepíka, tak museli mamince nanosit vodu a brambory. Maminka se ptala kde je Franta a jestli by jí neřekli jak to že to neví. A tak šli hledat Frantu, ale když Verča šla na ulici slyšela, že někdo křičí: "Pomóóóc !" A tak šla po hlase, až přišla k sudu. Oddělala výko a ze sudu vylezl Franta. Ten byl radostí bez sebe. Byl čas oběda a tak šli na oběd a Franta si třikrát přidal. A jak se najedli, tak Franta vyprávěl jak se to všechno stalo.

* * * * *

* * * * *

MOJE HRAČKA

Moje oblíbená hračka? Je moc hezká. Už vás nebudu napínat. Dobře. Je to panenka, a jmenuje se Beruška. A někdy, když je hodná, tak jí říkám nebeský andílek. To se divíte, že mám tak blbá jména. Ale mně se líbí. Dnes jsem si ji zapomněla doma. Stýská se mi po ní.

Veronika Kubálková

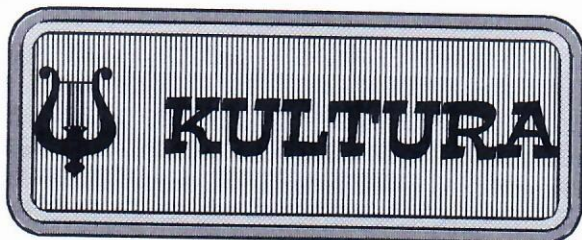

MOJE HRAČKA

Chodím už do druhé třídy, ale hraju si hrozně ráda. Mojí nejoblíbenější hračkou je panenka Pipi. Je střední postavy. Má dlouhé vlasy. Jsou žluté. Má modrou zástěrku z látky. Boty má také z látky. Mám ji moc ráda. Večer s ní chodím spát.

Lucie Lelovicsová

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- ▶ Jaro zvěstuje Zvěstování, ale zimu ještě nevyhání
- ▶ Mokrý duben přislíbujee dobrou sklizeň
- ▶ Mokrý duben a máj chladný - k sýpkám, sudům přístup žádný
- ▶ Nechť si duben sebelepší bývá - ovčákovi hůl přec jen se zasněžívá
- ▶ Je-li v dubnu větrno - bude o žních šetrno
- ▶ Je-li v dubnu teplý déšť - hojně požehnání jest
- ▶ Když noc na Matičku jasno, bude úroda, krásno.

* * * * *

1. PODNIKATELSKÝ PLES

Plesové období je již nenávratně za námi, ale přesto bych se ráda ohlédla za 1.podnikatelským plesem, který se v naší obci uskutečnil 30.ledna 1999.

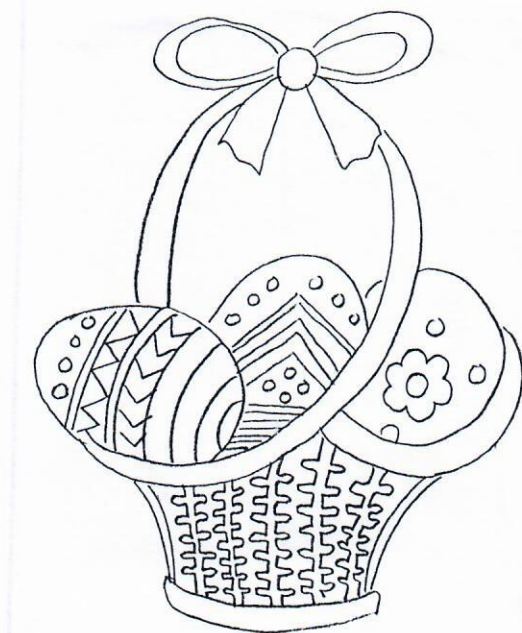
Všichni přítomni mi snad dají za pravdu, že pořadatelé tohoto plesu se zhostili svých úkolů na výbornou. Připravili pro nás bohatou tombolu s různým překvapením, příjemnou zábavu za pomoci líbivé dechové hudby a pro zlepšení nálady ve spolupráci s místním pohostinstvím dobré a levné občerstvení.

Také pozdější ohlasy zúčastněných byly více než kladné. Bohužel jediným nedostatkem byla malá účast místních obyvatel. Doufám, že tomu napomohla chřipková epidemie !!!

Co říci závěrem ?

Přála bych nám všem více takových podobných společenských akcí a pěkných zážitků z nich. Takto připravený ples byl vzorným příkladem a výzvou k následování pro všechny budoucí organizátory dalších kulturních programů.

Zdena Hrabovská

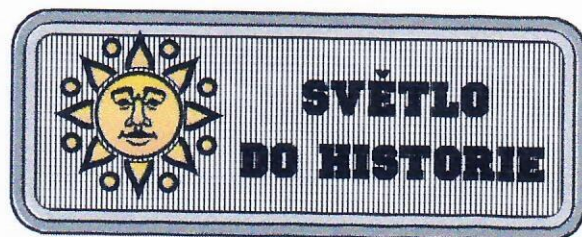
KULTURNÍ PROGRAM V OBCI

Během měsíce ledna a února t.r. v naší obci proběhly tři kulturní akce. V lednu to byl *Podnikatelský ples* (30.1.), v únoru *diskotéka* (26.2.) a *nedělní posezení s písničkou* (28.2.). Řekla bych, že zimní kulturní program byl celkem bohatý a na své si mohly přijít všechny věkové kategorie. Všechny tři akce měli společného jmenovatele : malá účast lidí.

11.dubna se uskuteční **Dětský karneval** a tak jen tiše doufejme, že alespoň děti nám ukáží, že nespady do spárů sdělovacích prostředků a nepropadly pohodlnosti v podobě papučové kultury.

Věřte, že pořadatelé si nedělají tyto společenské akce jen pro sebe z dlouhé chvíle, ale pro nás pro všechny, abychom se měli možnost sejít, společensky se pobavit a na chvíli zapomenout na starosti všedních dnů, kterých máme jistě každý dost.

Zdena Hrabovská

Z OBECNÍ KRONIKY

Rok: 1929

Stavby podniknuté obcí :

Již delší čas snažilo se vedení obce o dosažení elektrické přípojky, až letošního roku byl plán uskutečněn. Na stavbu elektrické sítě vypůjčeno u Hypoteční a zemské banky 282 000 Kč, při kursu 94.²⁵, při 5% zúrokování a při splacení pohledávky ve 40 letech a to na úhradu nákladů elektrizačních 245 175 Kč, na konversi dluhu První Moravskoslezské 7 888 Kč s kursovni ztrátou 16 215 Kč, různé výdaje při vypůjčce 10 714 Kč, různé výdaje při elektrisaci 1 908 Kč.

Návrh na veřejné osvětlení v obci vypracovala původně obecní rada a stanovila 26 světél /lamp/, po poradě se zástupci ZME na 27 světél, a konečně po podání několika žádostí obecnímu zastupitelstvu bylo odsouhlaseno definitivně na 32 světél. Za vícepráce poukázáno ZME obnos 5 500 Kč.

Ministerstvo veřejných prací povolilo subvenci na stavbu elektrické sítě ve výši 38 %. Úhrn všech řádných příjmů za minulý rok činí 107 409 Kč, vydání 91 443 Kč, mimořádné vydání 14 058 Kč.

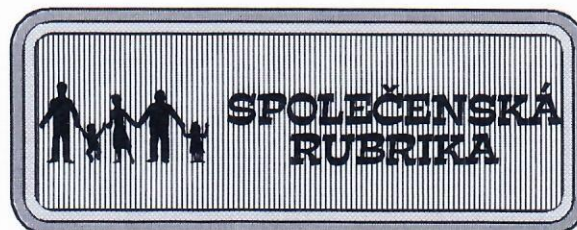
Letošní zima, kterou u nás možno nazvat sibiřskou, nemá svého pamětníka. Nejen, že trvala neobyčejně dlouho, byla zároveň nesmírně krutou. Sněhu nebylo mnoho, avšak časté vichory způsobily vysoké závěje, že nastaly poruchy v dopravnictví, takže provoz s okresním

městem musil býti i dokonce zastaven. Cesty se staly nesjízdnými, omrzly sady, omrzlo stromoví podél cest. Perioda mrazů nastala vlastně teprve dne 2. února, kdy teploměr v horách /meteorologická stanice v Ostravici/ klesl na **-32°C** a vyvrcholily dne 10.-11.2. při **-38°C až -40°C**. I dokonce měsíc březen, kdy nastává oteplení, možno pojmenovati letos krutým, poněvadž ještě dne 2. března vykazoval teploměr místy až -25°C. Teprve 4. března polevilo na -8°C, avšak již v následujících dnech teplota zase klesla na -12°C. Tání sněhu začalo teprve 20. března a poslední zbytky roztály teprve kolem 4.-6. května. Mrazy až -40 °C zanechaly v zahradách pravé spousty zmrzlých stromů, mladých i starých. Vyrovnání této katastrofy vyžádá si úmorné a dlouholeté práce.

Tento rok je také posledním rokem průměrně dobré hospodářské konjunktury před valící se světovou hospodářskou krizí. Celkový obrát v Kampeličce 2 649 480 Kč.

Na obecné škole působili:

Benda Jan říd. učitel, Koukal Ludvík, Rašková, Kovářová a Pruchová.

PŘEHLED EVIDENCE OBYVATEL

období: 01-03/99

Přihlášení :

Miloš Karásek	čp. 24
Marie Hanáková	čp. 149
Monika Kreuzterová	čp. 188

Odhlášení :

Petr Šimčík	čp. 252
Radek Jelínek	čp. 187
Lenka Jelínková	čp. 187
Jan Jelínek	čp. 187
Jakub Jelínek	čp. 187
Ludmila Ondráčková	čp. 90
Alexandra Kadlecová	čp. 97

Úmrtí :

Alice Lebedová	čp. 189
† 05.03.	74 let

Celkový počet obyvatel :
stav k 31.3.1999 : **513 osob**

Blahopřejeme

4.1. Helena Minkšová	50 let
27.1. Mojmír Hudec	70 let
2.2. Miroslav Eleder	60 let
13.2. Jana Machátová	50 let
11.3. Růžena Rozsívalová	70 let
11.3. Oldřich Novotný	70 let

JAK TO DĚLAJÍ JINDE

Lidé nabývají zkušenosti nejen svou vlastní prací, ale také tím, že se zajímají, jak to dělají jinde, protože poučit se je ta nejvýhodnější investice. Protože problémy nemají jenom lidé, ale také obce, zajímali jsme se o obecně nejpálčivější problém a to, kde získat potřebné finanční prostředky. V časopise **Moderní obec 2/99** jsme narazili na článek, jenž přitahoval jako magnet: **Lhota umí získat**

finanční pomoc. Protože tam vsuktu byly zajímavé informace, rozhodli jsme se o ně s vámi podělit. Možná i vás povedou k zamyšlení a inspiraci.

Lhota je víska v kladenském okrese, velikostí podobná naší, protože čítá 570 obyvatel. Na rozdíl od nás získala v rámci soutěže Vesnice roku modrou a bílou stuhu za výjimečnou společenskou a spolkovou činnost a za péči o mládež a práci s dětmi. Čím to, že byli tak úspěšní článek poměrně podrobně popisuje.

S nástupem nového zastupitelstva v roce 1995 se zaměřili především na aktivní spoluúčasť občanů na společenském dění v obci. To co u nás běžně funguje, začali teprve oživovat. Např. činnost sportovního klubu, hasičů, obnovovat tradice, založili regionální sdružení atp. Na rozdíl od nás však nezůstalo pouze u obnovy, ale podařilo se jim dosáhnout toho, že **lidem přestalo být lhostejné, jaké prostředí je obklopuje, jaký vzhled mají jejich domy.** Tedy to, oč marně už léta usilujeme. A jména těch, kteří upravili vzhled svých domů, zejména tak, aby odpovídaly dobové tradici, zveřejňují s poděkováním v jejich občasníku. Je běžné, že se najdou lidé, kteří na vlastní náklady obnoví dlažbu, a to dokonce zámkovou, na chodnících, které jsou obecní.

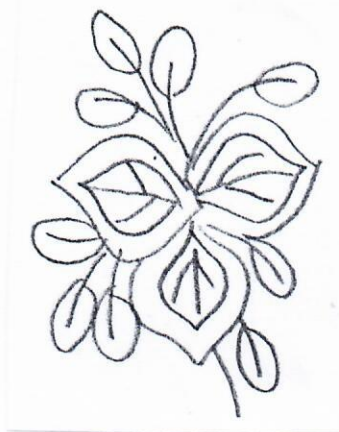
Když zvážíme, že přínos z daní do obecní pokladny činí pouhých 1 400 000 Kč, což je rovněž totéž, co v naší obci, pak na velké investice je to mizivá částka. Vedle zdrojů, které se snaží získat každá obec z různých dotací, se ukázala významnou pomocí opět solidarita občanů. Tak např. majitelé pozemků **darovali** potřebné části parcel na stavbu čistírný odpadních vod, na silnici nebo prostřednictvím "nadace" přispěli na asfaltování "jejich" ulice. **Když zastupitelstvo požádalo z důvodu nedostatku finančních prostředků občany o pomoc na**

**dokončení části kanalizační sítě, pře-
sáhly dary a půjčky občanů půl milio-
nu korun.**

Stranou nezůstali ani podnikatelé. Dokonce výrazněji ti, kteří v obci sice bydlí, ale sídlo firmy mají jinde. Nemalými sponzorskými dary přispěli k "vylepšení" obecního rozpočtu. Překvapivě se našla firma, která jim pomohla s ručením 13 milionového úvěru na stavbu čističky, neboť jediná budova, jíž mohla obec ručit, byl obecní úřad a to zdaleka nestačilo. Tak bychom mohli pokračovat dalšími záměry, které obec Lhota připravuje a které se za dané situace nejeví být nereálnými. To však není podstatné, neboť nejde o výčet akcí, ale o způsob jejich realizace. Protože ve Lhotě občané pochopili, že bez přijetí tíživých problémů obce za své to s ní může jít jen s kopce.

Zkusme se tedy zamyslet nad tím, proč u nás to nejde. Každý sám u sebe a upřímně. Možná, že také nalezneme tu sílu, která dělá právě menší obce těmi, jež mohou být příkladem toho, co v anonymitě měst zcela zaniká - s obcí se ztotožnit, neboť ona je vizitkou každého, kdo tady žije, nejen těch, kteří "vládnou".

redakce

PO KOBERSKY

Nepřítel

Noc černá jak viks. Dědina bez světel byla jak tajemné hrad v Karpatech. Měsíc se snad sekl maród, tož ani hvězdy nevyhnál. Kdyby člověk chodil vzhůru nohama, ani by to nepoznál. Psí uvázaní na řetazu si tentokrát libovali, protože se nemohli ztratit. Ani potkání netrefili do díry, tož chcípali vod běhání. Enom netopýrom to nevadilo. Šak jich taky potvor bylo! Kdo vylezl ven, hned ho mňél ve vlasách. Pokád mu nevymrzly.

Gdo nic nemusél dělat, temu bylo dobře, protože zvoštál v kuchyni a gdyž nejedl, tož čučél na bednu. Horší, gdyž na něho přišél takové vokamžik, keré nesnese vodkladu. Jak se stalo Fóskovi. Vodlechčovací bódka na dvoře a venku tma jak v .. pytlu. Batérka jak na potvoru nesvíťí, tož buď si posvíťit svíčková nebo vočima. Šak nebyt teho tlaku, tož by to Kači vomlátili vo hlavu. Enomže nepřítel už byl za humnama. Beztak ztratili plno času hledáním svíčky a gdyž se museli vohnót pro ňu na zem, tož to vypadalo, že už nebudó muset nigde.

Vyrazili jak Širón, že ani bránka nestačila uhnót. Svíčka, chudera, zablikala jak v posledním tažení a plameň, keré nestačil rychlosti, volélz Fóskovi nevholenó bradu. Tož to nemňél dělat! Fósek zařvali jak lef u zubařa a pustili fšecko, co drželi. Gatě, kerý, chudák, to vodnesly névíc, se zapletly Fóskovi u kotniků a zabrzdily ho

tak, že temu hlava nestačila. Řízli se oběma na nospja, až kameň hodil iskru. Zařvali podruhý, ale pustit už nemněli co. Zato se spustilo neco inýho.

Z vikýřa ve střeše, tam co temu říkali podkroví a vod jisté doby se tam nastěhoval jejich jediné kvíteček Alénka, se vozvalo zavřísknutí a potem hrozné jekot. Pak dvojí žuchnutí a po praskotu to skončilo šplóchnutím v těžké vodě.. Pak už bylo ticho, tma a smrad. To Jura Pařez, keré si šel za šikovné konstelace prohlídnót ten jejich klenot, doplatil na nepředvídaný okolnosti. Sotva vylezl po rozglajdaným žebřu do vokna, kerý Alénka tak vochoťně votevírala a strkál tam hlavu z našpulenó hubó, zaječeli Fósek poprvní.. Teplýho dechu po Smintu se nedočká, zato mu ujela noha a šprušel se zastavil na první překážce. Ani nestačil béknót, zato Alénka tušila, že by to mohlo mět nedozírny následky, tož zaječela. Pozdě, protože gdyž Fósek padali na nospja, tož zabaranili taky vo ten žebř. Pomohli ho Jurovi enom převážít. Pak už letěl sám a Jura s ním. Žebř to hnojisko přeskočil, Jura už né. Kolek, co s ním mněli zapřený desky u hnojiska, mu šikovně vletěl pod sako a vylezl negde u límca. Za mohutnýho drhnutí, gdyž vyhrnul košulu ani s trénkama ke krku a přiškrtl i to málo co zbylo, zastavil Jurůj pád, ale tak nešikovně, že nohama se Jura zbořil až po létka do lužovice. Enom to vyšplóchlo.

"Jurko seš tam?" vozvalo se úzkostlivo z vrchu, jak gdyby letěl do nebe. Pro jistotu se naklonila, aby lepší viděla. Ale v černé tmě kromě její košulky nesvítilo nic a aji to málo bylo vidět enom zblízka. "Nestalo se ti tam neco?" zeptala se starostlivě a pro istotu za ním poslala květináč s muškátama. .Ešli mňel předtem narušené spodek, tož vodted to mňel aji zvrchu potvrzený. Enom heknúl a zamával rukama a nohama, jak chróst připichnuté špendlíkem.

"Ále stalo!" probrali se po špláchancu Fósek, akorát se neví esli chladem nebo

smradem. "A ešče se stane!" zdvihali se ze zemi jak děcko - napřed zadek, potom vostatní, protože to bylo těžší. "Tož tak se to dělá!" zamudrovali potichu, gdyž vopatrně natahli impregnovaný gatě, aby jich nenarušili aviváž. "Potmě!" zahučeli a drcli hlavó vo zeď chliva, protože po pádu zapomněli vodkád přišli a na kompas neviděli. Esli Jura tušil nebezpečí, tož včil to věděl najisto. Věděl, že se može spasit enom útekem. Zapřel se nohama vo zídku, protože na zem nedostál a zabrá, jak névíc mohl.. Trvalo to enom chvílku, zato poslední, protože Fósek už mu déchali po vodrazu na zátylek. Sako to vydrželo, kolek praskl a už v tem byl až po uši. Sotva se vzpamatoval a vystrčil hlavu, aby votřepál "kakáně" z huší, přitlačil ho pod hladinu vobrovské netopýří superman. To Fósek mu chtěli cosi vokázat a zapomněli na úklady noci. Hópli za ním jak Pamela z Pobřežní hlídky. Bez bójky, tó si udělali, gdyž čelem urazili kus glacku, kerém mňel Jura narovnanó páteř.

Včil v tem byli vobá po prsa. Enom bubliny se jim dělaly u nosa, jak déchali. Hubu rači ani nevotvírali, aby se neprozradili. Co gdyby do teho "rája" chcela skočit třeba taky Alénka. Pro tři to tu nebylo. Neviděli na sebe, ale tušili se. Drkali jeden do druhýho a sunuli se ven. S každém krokem rostlo jejich osudové sóznění, protože nebylo nikeho, gdo by s nima chťel kamarádit. Alénka zavřela vokno a pes rači zalezl do bódy, aby nepřišel vo blechy.

"Bylo nám to zapotřebí?" zamudrovali Fósek, gdyž byli na suchu a pomáhali Jurovi vytahnót glacek z gatí. Jura neříkál nic. Počítal následky, kerý strécovi mohly byt ukradený. Byl však vděčné i za zkušenost. Tolik péče by mu určitě stréc neposkytli, gdyby tam přišel za světla. A tak vobá nadávali na radnicu, že vypíná světla, i gdyž zrovna v té chvíli byli rádi, že jich nigdo nevidí.

GW

Družstevní rybník ?

**Nedaleko družstva,
dolů cesta vine,
kdo si nos nezacpe
okamžitě zhyne.**

**Na konci té cesty,
kde dřív smetník stával,
jezíčko spoutali,
co má šedý zákal.**

**Spoutali mu ruce,
zatížili nohou,
nebohou hlavičku
nechali mu holou.**

**Slunce do něj praží,
voda se s ním hádá,
kdo k němu přivoní,
jak v bažinu padá.**

**Jako těžký balvan
táhne ho to k zemi,
než by pomoc získal
má už duši v nebi.**

**Přítom kousek odtud
otevřená vrátka
nebojí se, že jim
utečou prasátka.**

**Jaké z toho prosím
poučení plyne?
Chybu hledej v lidech,
jen pravdu ve víně.**

GW

Jaro v nás

Kdo by se netěšil na jaro? Slunce ukáže svou hřejivější tvář a povzbudí všech no živé. Svěže zelená barva mladičké trávy postupně, ostrůvek po ostrůvku, zakryje špinavě hnědé tváře strání od jejich odumřelých předchůdkyň a bílé zoubky sněženek dodají první úsměv do unavené a zasmušilé přírody. Nedočkávané včely vyletí na první pastvu k načepýřeným jívám a trylkující skřivánek pozve k vonící hlíně prvního oráče. U průzračné vody bublajícího potůčku se začne osmělovat lesní zvěř a v šumících hvozdech se zazelenají první výhonky listů. Pupeny na stromech pomalu otvírají svá očka a první slzy na prutech vinné révy plesají nad tím, že příroda se probouzí k novému životu. Probouzí se

strhující silou, která rozproudí krev ve všem živém a vzduch prosytí voňavou vlhkostí, jež láká neodolatelně ven.

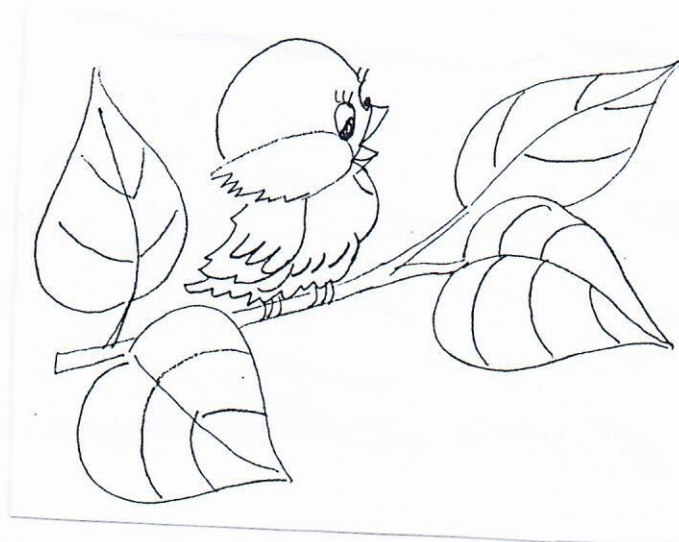
Jaro je prostě kouzelné. Tisíce básníků je opěvovaly a ještě tisíce budou, aniž by v celé šíři vystihly jeho krásu, sílu a půvab, aniž by ztratily jakoukoliv inspiraci. Jaro je nejen láska a zrod, jaro je také tvoření a úklid toho, co by překáželo novému růst. Jaro je také nová očista každého, hledání nových pohledů i představ. Svou krásou vede k citlivějšímu vnímání krásy každým, kdo jen trochu touží potěšit se měnícími se svěžími barvami nejnadanějšího malíře té přírodní scenérie. Kdo by netoužil přispět k té kráse, aby tóny jeho činnosti byly stejně čisté, jako ty kolem něj. Aby tu krásu nerušil, aby ji neušpičil svou nevšímavostí, aby jeho bezohlednost nezraňovala to co ještě nezačalo růst, aby mu v růstu nebránila.

To snad nedovolí nikdo, kdo má v sobě kus poezie, smysl pro krásno, kdo

dovolí jaru, aby roztálo ledy v něm. Ty ledy, jež mu brání zažívat radost i z malého zrodu, vymanit se ze špíny cest a chodníků, dát jiskru svráželým a nemocným domkům, pohlazení zanedbaným zahrádkám a laskavé slovo. Dobrý den jaro, vítáme tě u nás.

redakce

* * * * *

117. SMRTNÁ NEDĚLA

Sar - tná na-dě-la, kdes klíče po-dě-la ?

a - by se nám krá-lo-věn-ka i s králi-čkem spá-sla.
 na-mo - hli ju po-sta-vi-ti,
 mu-se - li ju po-de-při-ti pro sa-né-ho krá-la.
 U stu-dy-nky, u ru-bi-nky no - hy, ru-ce my-la.

sám,sám, pán bůh sám a-by se nám tá hu-bě-nka spásla.
 jec,jec, bez va-jec ?
 lí, lí, o- bi- lí.

*Smrtná neděla,
 kdes klíče poděla?
 Dala sem jich, dala
 svatému Jiří.
 Svatý Jiří stává,
 zem otvírává,
 aby tráva růstla,
 tráva zelená,
 fíjala, růže,
 kdo nám spomůže?
 Spomůže nám svatý Ján,
 naposledy pán bůh sám,
 sám, sám, pán bůh sám.*

*Petr jede z Říma,
 veze flašu vína,
 abychme se napili,
 pána boha chválili,
 všechno nevypili
 a veselí byli.*

*Šla matička z lóčky,
 nesla misku móčky,
 zdálo se jí maličko,
 přidejte nám vajičko,
 nebo žičku másla,
 aby se nám králověnka
 i s králíčkem spásla.*

Vydává obec Kobeřice u Brna

REDAKCE: *Obecní úřad Kobeřice u Brna, Dolní 54, PSČ: 684 01* ● tel/fax: 05/44222520

Odpovědný redaktor: *ing. Jiří Slabotinský, CSc.*

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškov ● registrační číslo: OkÚ/VY/04/94

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. ● Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. ● Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.